

Interview met Elise Berkvens

1. Je inspiratie haal je bij de dagelijkse werkelijkheid. Kan je hier wat meer over vertellen? Door belevissen op te wekken met verschillende mediums die je hanteert probeer je bepaalde ruimtes en delen van een ruimte te creëren.

Ik vertrek vaak vanuit een onderzoek rond afbeeldingen die ik heb of zelf maak van landschappen, interieurs, architectuur, etc. Ik vertrek vanuit beelden die mij interesseren. Vaak heeft dit te maken met hoe licht op een bepaalde manier valt op vormen, met de nodige schaduwen hierdoor veroorzaakt. Overal waar ik ben bevroeg ik mezelf hoe ik een bepaalde setting aflees, als iets 3D of 2D.

Bepaalde interpretaties die ik verkrijg vanuit het aflezen van een ruimte, of het beeld van een ruimte, probeer ik dan te verstoren door te gaan plooiën, scheuren, herbekijken en schuiven, a.d.h.v. 2D materiaal. Zo ontstaat er een nieuwe ruimte, meestal 3D, met de voorafgaande ruimte als onderdeel. Een nieuwe kijk op ruimte, de manier waarop je een werkelijkheid kunt benaderen als ruimte zien die opgedeeld wordt in verschillende onderdelen, die uiteindelijk lagen zullen worden in een schilderij, terug 2D. Ik werk meestal met verschillende lagen in mijn schilderijen. Eerst een matte achtergrond en hoe verder ik meerdere details toevoeg aan de voorgrond, verdun ik de olieverf meer met het medium lijnolie of werk ik met dikkere lagen olieverf.

3. Je combineert installaties en schilderkunst. Heeft deze combinatie volgens jouw ervaring meer impact bij de toeschouwer in de hedendaagse kunst?

Niet persé denk ik. Het gaat er eerder om dat ik voor mezelf een manier gevonden heb om aan de slag te kunnen. Zolang dit proces wordt aangesterkt door afwisseling van foto's, installaties naar schilderijen, blijf ik dit doen. Voor de toeschouwer blijft enkel het kijken essentieel, het kijken naar het uiteindelijk resultaat in het schilderij en de meerdere interpretaties die ze er uit kunnen halen, een gevoel van bevrijding of vervreemding.

4. Speelt de toeschouwer bij jou een grote rol in het maken van je kunst?

Uiteindelijk is het werk er om gezien te worden, dus ja, enorm. Ik probeer ook steeds te kijken naar formaat en effect. Kleinere werken nodigen uit om van dichterbij bekeken te worden en ontrafeld te worden. Grotere werken dienen dan weer meer om uit te nodigen om ergens in te stappen, of om maar te blijven springen van het ene aandachtspunt naar het andere, zonder een conclusie te kunnen vormen.

5. Hoe ben je op het idee gekomen om rond behang papier te werken, en van 3D naar 2D te gaan?

Mijn passie voor behangpapier is gevormd door mijn nieuwsgierigheid naar gepasseerde tijd gekoppeld aan een bepaalde locatie. In kraakpanden vind je bijvoorbeeld wel eens stukken muur waar je het behangpapier van af ziet hangen. Daaronder verschijnen weer allerlei andere lagen behangpapier, die naar andere tijden, andere sferen verwijzen. Dan begin ik te fantaseren. Dus ook het idee dat je zo'n 2D formaat (het behangpapier) kunt koppelen aan de dimensies tijd en ruimte.

In een eerder project (Wallpaper project in 2008) heb ik eerst een maquette gemaakt van een stuk behangpapier, waar er in het midden ineens een extra ruimte ontstaat, een extra kamer, achter het behangpapier. Dit heb ik dan weer verwerkt in een plat ontwerp in photoshop, met een tromp l'oeuil effect. Hiervan is dan uiteindelijk een print bevestigd op een bestaand behangpapier.

Van 3d naar 2d gaan (en soms weer terug naar 3d en weer naar 2d!) zie ik als afwisseling van ordenen, openbreken, vervreemden en weer vertrouwd maken van een ruimte, een werkelijkheid. Ook door het kijken naar andere kunstenaars ben ik geïnspireerd om een soort van "decor" neer te zetten van een werkelijkheid, een reconstructie van hoe je denkt dat iets in elkaar zit. Enkele voorbeelden van hedendaagse kunstenaars die hier volgens mij mee bezig zijn: Matthias Weischer, Eberhard Havekost, David Schnell, Esther Tielemans, Tina Gillen, Phoebe Unwin, Leslie Vance, Thomas Houseago, Sophie Ristelhueber, Arturo Herrera...

6. Je werkt vooral rond landschappen en delen van een landschap. Heb je er al eens over nagedacht om een landschap te gaan verdraaien waardoor je toch nog voor een groot deel met het alledaagse speelt en vervreemding opwekt bij de toeschouwer?

Dit is iets waar ik o.a. mee speel in mijn onderzoek, voordat ik aan de slag ga op het doek. Bepaalde onderdelen van landschappen vermeng ik met andere landschappen, of laat ik zweven in een nieuw landschap en deze tegelijkertijd enorm beïnvloedt, zodat de kijker niet meer weet wat door wat veroorzaakt wordt en hoe de elementen te interpreteren.

Nog een ander voorbeeld: Door het plooien van een afbeelding met een landschap erop, kun je het eventueel interpreteren als een interieur.

Verschillende muren met natuur erop afgebeeld. Ook andersom: Een interieur kun je zodanig laten verbrokkelen dat het weer een landschap kan worden.

7. Waar ligt volgens jou de grens tussen een landschap en een niet landschap? Kan alles volgens jou een landschap worden of zijn daar grenzen voor?

Een landschap is - in tegenstelling tot natuur - iets dat door de mens is gecreëerd, omdat het hier gaat om het idee dat de mens vormt van de natuur. Dus zolang je een bepaalde setting interpreteert, behandel je het op de zelfde wijze zoals je een landschap scant. Misschien kun je het uiteindelijk als een abstract landschap benoemen als de toeschouwer niet meer weet wat de oorspronkelijke bron is. Of je zou kunnen spreken van een landschap met abstracte elementen erin verwerkt. Zolang je als toeschouwer het idee hebt dat je naar iets kijkt waarin je de elementen ziet staan, zweven, steunen, kun je denk ik wel van een ruimte, een landschap blijven spreken.

8. Als je een landschap zou omvormen en/of omkeren zou dat dan nog een landschap voor jou zijn?

Dit zou dan een afgeleid landschap kunnen zijn van het oorspronkelijke landschap. Een nieuw verkregen landschap, of inzicht. Misschien wel een psychologisch landschap:-)

9. Drie van de vier oerelementen worden in een andere context geplaatst, waardoor ze een andere interpretatie krijgen, wat denk jij hier over en hoe zou je als kunstenaar dit aanpakken?

Dit lijkt me een boeiend startpunt voor het maken van beeldend werk. Er zal een gevoel van bevreemding ontstaan, een nieuwe werkelijkheid zal ontstaan, alleen bestaande in het desbetreffende werk. Ik zou niet teveel van te voren willen weten en willen vastleggen. Het eerste deel van het onderzoek zou denk ik heel open en vrij moeten verlopen, om zoveel mogelijk indrukken en opties te verwerven. Daarna kun je gaan filteren en alles herbekijken en verschuiven. Niet te veel op safe spelen, ook vooral omdat je wilt vertrekken vanuit het verwonderen over iets, dat in een nieuwe context gezet wordt. Probeer het niet alleen zo weer te geven, maar probeer ook in de stappen die je zet, in de manier waarop je denkt, werkt, die verwondering te uiten en jezelf te verrassen! Van de andere kant, mocht je in een serie gaan werken, zou het misschien interessant zijn om in één van de werken meer een houvast te geven van wat je vertrekpunt is - een soort van hint, of sleutel-, waar de elementen nog op hun plaats staan. Dit is niet noodzakelijk, het is maar een idee;-)

Stefanie Geerts 2011